

רגלי

החומה. בנגם קייאל, קצב בן 27 מטסוקהולם, נעל את שער א. י. ק. על בריח. דאג לכך ששום שער לא יכנס כל עוד הוא שומר עליו, היה עליו לעבוד קשה מאוד לשם כך.

ההזרמוניות שהוחמצו. בניגוד למשחק חתול ועכבר נגד הפועל תל-אביב עמלו השבדים

הרגע המרתק. סטואל (195) ישראלי, הקיצוני הימני של מכבי פרץ לעבר השער השבדי, אך

מראה לונדוני. מעל האימצד העירוני ברמת-גן חזרו השמיים. אך לא היה זמן ליהנות

המבקייע. "אמרת לי לכו שאני "אחתי" אותו," אמר שייע גלזר, מבקיע השער היחיד.

ההכור. יוסף גולדשטיין, בן ה-21 היה "עו"

(ראה שער)

שבדים קר בחורף. עוד יותר קר להם על מגרשי הכדורגל שלהם. הם מעדיפים, לכן, להחתים את דרכוניהם. לרדת דרומה: ישראל הפכה לשוק חם עבור הבחורים החסונים מהצפון הסקנדינבי. קבוצת א. י. ק. מטסוקהולם, שביקרה לפני שלש שנים בישראל, נענתה החדש להזמנה שניה של מכבי-הפועל, קיחתה, לפני ביקורה בתורכיה. למסע נצחונות קל, כשם שעשתה זאת בשנת 1950.

אכן, במשחק הראשון נגד הפועל תל-אביב, היה נדמה שהם צדקו. ששה כדורים, בנייהם שניים, "עצמאיים", הוצאו בזה אחר זה משער התל-אביבים. הקהל רתח, לעג ל"מקומיים על משחקם הכושל, זיכה אותם בבוז גדול בסיום ההצגה הקומית. אכן, התמונה הקודרת גילתה סוף את האמת המרה על פרשת הרכבי הנבחרת. בי שורות הפועל נמצאו חמשה שחקנים שמר"כיבי הפיפטי-פיפטי בהתאחדות שלחו אותם ליוון ויוגוסלביה, השאירו בארץ אחרים רק כדי שהקבוצה לא תהיה מצבע אחר.

קבוצה כמו נבחרת

לאחר המבול של יום השבת, הובטח ל"מכבים לספוג מנה דומה. אך הקבוצה, ששלחה כמעט תמיד שבעה שחקנים לנבחרת, הוכיחה כי היא מסוגלת לשחק כדורגל טוב יותר מזה של כל נבחרת ישראלית אחרת. האינטרס העירוני ברמת-גן, שהכיל כ"שמונת אלפי צופים מצויזים במטריות ומעלי גשם, יצר הד מחריש אווניים שנשמע למרחוק. ההתמודדות המרתקת והשקולה הפתיעה את הקהל. אך כל אלה שהכירו את משחק המכבים ידעו כבר לאחר 20 דקות כי התל-אביבים עמדו לחולל משהו. משחקם המתוכנן והמהיר השאיר את השבדים נדהמים. כפי שהסבירו האורחים לאחר מכן, הם לא פיללו כי ייתכן בארץ קטנה הבדל כה רב בין שתי קבוצות של ליגה אחת. את האמת הזאת לא היו צריכים האורחים לגלות לקהל. הוא ידע זאת מומן, אך מעולם לא נתנה לו הרשות להרכיב נבחרת. התיקו המאופס, התברר, לא היה נצחון המכבים. היתה זאת תוצאת כבוד לשבדים שאישרו לאחר מכן את יתרון המכבים, הזכירו את יחס הקרנות הרב לחובתם.

פרשנות מנוחכת

אך פרט לאלפים שהתלהבו מהמשחק, שוחחו עליו ימים אחדים לאחר המאורע. היו גם מעטים שעיקמו את פניהם באי שביעת רצון. היה זה טבעי כנראה לגבי כתבו של דבר שעליו להציל ככל האפשר את המצב הבלתי נוח שנוצר. הוא מהר לפרסם, ל"מחרת המשחק, את פרשנותו שתוכנה היה קצר: השבדים היו חלשים לעומת משחקם עם הפועל. אם היה אומר זאת לפני קהל ח"י, היה ודאי זוכה לרעם של צחוק כללי, כי הפועל לא היה כלל יריב לאורחים. הוא שיחק משחק שהיה מסוגל להרדים גם חולה מיגרנה ואילמלי ההגנה שהפיקו מכך השבדים היה הקהל ודאי דורש את כספו ב"בחזרה.

שחקני מכבי תל-אביב, לעומתם, צרו על היריב בעור הגנתם המהירה סיכ את התקפות א. י. ק. היה זה ברור שהשבדים לא היו מסוגלים להתהלך בחפזיות, לטייל להנאתם ליד השער הישראלי כפי שעשו